

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 3652

гр. София, 27.04.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в закрито заседание на 27.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

като разгледа дело номер **4010** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4, вр. с ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс.

Образувано е по искане от „Овергаз Мрежи“ АД, с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], [улица], представлявано от К. А. М. - изпълнителен директор, чрез пълномощника юрк. В. В., за спиране предварителното изпълнение на Решение № Ж-264 от 24.03.2023 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране в частта на точки 3, 7, 9, 12 и 14 от диспозитива.

В искането за спиране на предварителното изпълнение на посочения акт на КЕВР се сочи, че същият попада в посочените в чл. 13, ал. 9 от ЗЕ изключения от предвидената в чл. 166 АПК възможност за спиране на тези актове, на които е придадено предварително изпълнение. Аргументите за това са, че КЕВР дава указания за предприемане на определени действия, които пряко рефлектират върху икономическо състояние на жалбоподателя, като преграждат възможността му за получаване на приход от начисляване на компонентата „снабдяване с природен газ“, следователно по своя краен резултат постановеното от административния орган представлява санкция за дружеството.

Алтернативно се иска от съда постановяване на акт, с който да се задължи КЕВР да не предприема действия по изпълнение на решението, тъй като същото не се ползва с предварително изпълнение. В тази връзка жалбоподателят се позовава на противоречие на националния правен ред с европейското законодателство – конкретно с чл. 41 от Директива 2009/73. Извеждат се доводи, че следва да се разграничат в националното право производствата по съображение 11 и тези по съображение 12 на чл. 41 от Директива 2009/73, като в последното изрично е предвидено, че жалбата срещу решения, с които се определят цени/тарифи няма суспензивен ефект. Жалбоподателят счита, че не е такъв настоящият случай, поради което на основание принципа на примата на правото на ЕС, закрепен в практиката на

СЕС, например по дело С-378/17, при противоречие като настоящото съдът следва да остави без приложение несъобразената национална норма и да приложи правото на Съюза. Основанията за това са, че в случая се касае за жалба срещу снабдител, която попада под съображение 11, за което в Директивата не се предвижда изключване на суспензивния ефект.

Иска се спиране на предварителното изпълнение на горепосоченото решение, алтернативно, иска съда да приеме, че жалбата има суспензивен ефект и е спряла изпълнението на акта поради противоречие на чл. 13, ал. 9 от ЗЕ с правото на ЕС.

Във връзка с горното е изложено особено искане - в случай, че е необходимо тълкуване на относимите разпоредби на Директива 2009/73 относно общите правила за вътрешния пазар на природен газ, да бъде сезиран Съда на Европейския съюз с преюдициално запитване по реда на чл. 628 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК.

Административен съд София - град, III отделение, 70 състав като съобрази доводите в искането и представените с него доказателства, намира следното:

По допустимостта:

С подадената жалба срещу Решение № Ж-264 от 24.03.2023 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране в частта на точки 3, 7, 9, 12 и 14 от диспозитива се оспорва следното:

По т. 3 – на основание чл. 22, ал. 1, т. 2, ал. 5 и ал. 7 от Закона за енергетиката, във връзка с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, предвид Решение № 2913 от 05.05.2021 г. на Административен съд София-град по административно дело № 9873 от 2020 г., в частта по жалба вх. № Е-11Д-00-19 от 10.10.2022 г., съдържаща искане на жалбоподателя за компонентата на фактура № [ЕГН] от 30.09.2022 г. „снабдяване с природен газ за септември 2022“, Комисията дава на жалбоподателя указания в срок до 5 работни дни да възстанови на Д. Н. П. платената от него цена за „снабдяване с природен газ“ по фактурата в размер на 3.13 лв. без ДДС /т. 3.1/ и да уведоми Комисията за изпълнението му в 7-дневен срок, като представи съответните доказателства /т. 3.2/;

По т. 7 - на основание чл. 22, ал. 1, т. 2, ал. 5 и ал. 7 от Закона за енергетиката, във връзка с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, предвид Решение № 2913 от 05.05.2021 г. на Административен съд София-град по административно дело № 9873 от 2020 г., в частта по жалба вх. № Е-11Д-00-19 от 09.11.2022 г., съдържаща искане на жалбоподателя за компонентата „снабдяване с природен газ“ по фактури за м. 08 и м. 09. 2018 г., м. 06, 07, 08 и 09.2019 г. /индивидуализирани в акта/, Комисията дава на жалбоподателя указания в срок до 5 работни дни да възстанови на Д. Н. П. платената от него цена за „снабдяване с природен газ“ по фактурата в размер на 3.03 лв. без ДДС за всяка от фактурите, ведно с платените неустойки, начислени по тях, в случай че има такива, /т. 7.1/ и да уведоми Комисията за изпълнението му в 7-дневен срок, като представи съответните доказателства /т. 7.2/;

По т. 9 - на основание чл. 22, ал. 1, т. 2, ал. 5 и ал. 7 от Закона за енергетиката, във връзка с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, предвид Решение № 2913 от 05.05.2021 г. на Административен съд София-град по административно дело № 9873 от 2020 г., в частта по жалба вх. № Е-11Д-00-19 от 09.11.2022 г., съдържаща искане на жалбоподателя за компонентата „снабдяване с природен газ“ по фактури за м. 06, 07, 08, 09, 10. 2020 г., за м. 05, 06, 07, 08 и 09.2021 г., за м. 06, 07, 08, 10.2022 г. /индивидуализирани в акта/, Комисията дава

на жалбоподателя указания в срок до 5 работни дни да възстанови на Д. Н. П. платената от него цена за „снабдяване с природен газ“ по фактурата в размер на 3.13 лв. без ДДС за всяка от фактурите, ведно с платените неустойки, начислени по тях, в случай че има такива, /т. 9.1/ и да уведоми Комисията за изпълнението му в 7-дневен срок, като представи съответните доказателства /т. 9.2/;

По т. 12 - на основание чл. 22, ал. 1, т. 2, ал. 5 и ал. 7 от Закона за енергетиката, във връзка с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката по жалба вх. № Е-11Д-00-19 от 09.11.2022 г. в частта относно искането за възстановяване на сумата по дебитно известие № [ЕГН]/09.07.2022 г. указание на Комисията жалбоподателят да преизчисли сумата по дебитното известие, без да взема предвид фактура № [ЕГН]/30.06.2022 г. и да възстанови на жалбоподателя съответната разлика /т. 12.1/ и да уведоми Комисията за изпълнението му в 7-дневен срок, като представи съответните доказателства /т. 12.2/;

По т. 14 - на основание чл. 22, ал. 1, т. 2, ал. 5 и ал. 7 от Закона за енергетиката, във връзка с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, предвид Решение № 2913 от 05.05.2021 г. на Административен съд София-град по административно дело № 9873 от 2020 г. Комисията дава на жалбоподателя задължително указание да не начислява такса за „снабдяване с природен газ“ при липса на потребление за всички свои клиенти.

Съгласно чл. 13, ал. 9, изр. второ и трето от ЗЕ обжалването не спира изпълнението на решението, искането за спиране изпълнението на оспорено по съдебен ред решение е недопустимо, освен по отношение на решения, с които се налагат санкции, решения за прекратяване и отнемане на лицензии и решения за отнемане на сертификати за независимост на оператори на преносни мрежи. Следователно за решенията на КЕВР е предвидено по закон предварително изпълнение, срещу което може да бъде отправено искане за спиране само в изчерпателно посочени в нормата случаи.

С оглед постановеното с обжалването в настоящия случай решение се касае за недължимо платени суми от потребител на природен газ, които подлежат на възстановяване съгласно дадените от Комисията указания, както и дадено указание занапред дружеството да не начислява такса за „снабдяване с природен газ“ при липса на потребление за всички свои клиенти. Видно е, че не се касае нито за решения за прекратяване и отнемане на лицензии и решения за отнемане на сертификати за независимост, нито за налагане на санкции, противно на твърденията на жалбоподателя. Обстоятелството, че изпълнението на указанията ще окаже влияние върху приходите на дружеството за предоставените услуги по снабдяване с природен газ, съответно на финансовото му състояние, не означава, че представляват санкции. Последните се налагат за извършени от субекта противоправни действия/бездействия, какъвто не е настоящият случай. При положение, че оспорваното решение не съдържа волеизявления като посочените в чл. 13, ал. 9, изр. трето ЗЕ и законодателят със специална норма е изключил съдебния контрол на исканията за спиране на изпълнението на оспорено по съдебен ред решение на КЕВР, то същото е недопустимо и следва да бъде оставено без разглеждане.

В този смисъл са неоснователни изложените в искането възражения, че предварителното изпълнение се допуска по изключение, а общото правило е, че жалбата спира неговото изпълнение – чл. 166 АПК. Нормата на чл. 13, ал. 9 ЗЕ е специална по отношение на чл. 166 АПК, поради което derogира действието на последната.

На следващо място, във връзка с алтернативното искане за преценка относно съответствието на чл. 13, ал. 9 от ЗЕ с чл. 41 от Директива 2009/73 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година относно общите правила за вътрешния пазар на природен газ и за отмяна на Директива 2003/55/ЕО и прилагане на прилагане на последния, в случай че се установи такава, съдът намира следното:

Т. противоречие между националната и европейската норма не се установява. Разпоредбите на чл. 41 от Директива 2009/73/ЕО задължават държавите-членки, на национално равнище да осигурят подходящи механизми, съгласно които всяка страна, засегната от решение на регулаторен орган да го обжалва пред орган, независим от заинтересованите страни. Директивата е транспонирана в националното законодателство с разпоредбата на чл. 13, ал. 9, предложение първо от ЗЕ, уреждащо на законово ниво правната възможност за обжалване на решенията, включително и мълчаливите откази на комисията по реда на АПК. Предвидено е в правото на ЕС изключение от суспензивния ефект на жалбата само по отношение на актовете, визиращи в чл. 41, пар. 12 от Директивата, което не означава, че в останалите случаи предварителното изпълнение е недопустимо. Енергетиката е област на споделена компетентност между държавите-членки и ЕС на основание чл. 4, пар. 2, б. „и“ от ДФЕС, поради което при липсата на изрична норма в обратния смисъл в националното законодателство може да бъде предвидено предварително изпълнение на акта и без да е уредено такава в нормативен акт на ЕС. Обстоятелството, че е изключено от обжалване само предварителното изпълнение, не съставлява противоречие с директивата, тъй като е осигурена съответната защита срещу актове на Комисията чрез възможността за съдебен контрол относно тяхната законосъобразност. В този смисъл Определение № 4754 от 18.05.2022 г. по адм. дело № 579/2022 на ВАС.

По отношение на особеното искане за отпращане на преюдициално запитване за тълкуване на норми на европейското право съдът намира, че липсва такава необходимост, тъй като в случая не е налице колизия между национална и европейска норма. Освен това не е налице неяснота относно тълкуването на чл. 41 от Директива 2009/72/ЕО.

Искане за тълкуване на разпоредба от правото на ЕС се прави задължително от съда, чието решение не подлежи на обжалване в случаите, когато разпоредбата е неясна и когато отговорът на въпросите не произтича ясно и недвусмислено от предишно решение на СЕС. Преценката дали е налице необходимост от тълкуване на разпоредба от правото на Европейския съюз е от компетентността на съда, пред който делото е висящо. Противоречието с норма на ЕС не се установява от националния съд и не е необходимо сезиране на СЕС. В случая актът на съда подлежи на обжалване пред по-горна съдебна инстанция, поради което настоящият състав не е задължен да отпрати преюдициално запитване по реда на чл. 267 от ДФЕС.

Отделно от горното, в искането не се сочи по отношение на коя норма на ЕС се иска отпращане на преюдициално запитване пред съда на ЕС.

Водим от горното и на основание чл. 166, ал. 3 от АПК, Административен съд София-град, Трето отделение, 70-ти с-в

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ искането на „Овергаз Мрежи“ АД, с ЕИК[ЕИК], със

седалище и адрес на управление в [населено място], [улица], за спиране на предварителното изпълнение на Решение № Ж-264 от 24.03.2023 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране в частта на точки 3, 7, 9, 12 и 14 от диспозитива.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на „Овергаз Мрежи“ АД, с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], [улица], на основание чл. 267 от ДФЕС, чл. 628 и сл. ГПК, вр. с чл.144 АПК за отправяне на преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз относно тълкуване на норми на правото на ЕС.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред ВАС в 7-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: